

РЕШЕНИЕ

№ 15574

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **58** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на „Д. М. Секюрити Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. К. от
ВАК, срещу Решение № № 4399 от 07.10.2024 г. по Административно наказателно дело №
20241110208011 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 94 състав.

С касационната жалба се релевират доводи, че обжалваното решение на СРС е неправилно и
незаконосъобразно, постановено при неизяснена фактическа обстановка в противоречие с
материалния закон и при съществени процесуални нарушения водещи до ограничаване правото
на защита на субекта на административна отговорност. Излага се, че е налице нарушение на
разпоредбата на чл. 57 ал. 1 т. 8 ЗАНН при издаване на процесното НП. В касационната жалба са
развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, като се оспорва извода на
районния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения
процесуалните и материалните норми, счита, че е допуснато съществено процесуално нарушение
при постановяване на решението на СРС, касаещо се в създаване на нова фактическа обстановка.
Излагат се доводи, че не е било налице трудово правоотношение и на 09.02.2024г. не е извършено
вмененото нарушение на чл. 62 ал. 1 КТ, защото изпращане на неподписан проект на трудов
договор на НОИ, не е нарушение на КТ. Счита, че НП и процесното съдебно решение са
постановени при липса на доказателства и изяснена фактическа обстановка и противоречиво

тълкуване на фактите по делото. Иска се отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. В хода на съдебното производство по същество доводите се поддържат от адв. К.. Претендира разноси.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт С., счита касационната жалба за неоснователна. Прави искане за потвърждаване на решението на СРС, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № 22-2400102/07.05.2024 г., издадено от директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на „Д. М. Секюрити Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 62 ал. 1 КТ.

За да потвърди наказателното постановление въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 10.02.2024 г. Р. В. Р., постъпил на работа в дружеството на длъжност "пазач" и с място на работа Регистрационно - приемателен център за бежанци, [населено място],[жк]. Към 10.02.2024 г. между служителя Р. Р. и дружеството - жалбоподател "Д. М. Секюрити Груп" ООД не бил сключен трудов договор в писмена форма, но от страна на дружеството - въззивник било изпратено уведомление по чл. 62 ал. 3 КТ (редакция ДВ, бр. 108 от 2008 г.) до ТД на НАП за сключен трудов договор с Р. В. Р.. Р. Р. изпълнявал трудовите си функции на дата 10.02 и на дата 11.02.2024 г.

На 12.02.2024 г. на служителя Р. Р. от страна на работодателя „Д. М. Секюрити Груп“ ООД бил представен за подпис трудов договор № 5310/09.02.2024 г. Тъй като между страните не било постигнато съгласие по отношение на съществени елементи на трудовото правоотношение, а именно продължителност на работния ден, Р. отказал да подпише договора. На 12.02.2024 г. от страна на работодателя „Д. М. Секюрити Груп“ ООД било подадено уведомление до ТД на НАП за прекратяване на регистрирания трудов договор с Р. Р. и от управителя на дружеството била издадена заповед № 42/12.02.2024 г. за прекратяването му на основание чл. 325 ал. 1 т. 1 КТ, която също не била подписана от Р..

На същата дата - 12.02.2024 г. Р. Р. подал в Дирекция „Инспекция по труда“ - С. сигнал вх. № 24015205/12.02.2024 г., в който изложил твърдения за нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството - въззивен жалбоподател и поискал съдействие от контролните органи, за

да му бъде изплатено трудово възнаграждение за отработеното време от 10 до 12.02.2024 г. Р. Р. подал и следващ сигнал е твърдения за нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството - жалбоподател, заведен с вх. № 24015987/14.02.2024 г.

Сигнали за нарушения на трудовото законодателство от страна на „Д. М. Секюрити Груп“ ООД били подадени и от Е. Г. Т., които били заведени с вх. № 24015202/12.02.2024 г., вх. № 24015991/14.02.2024 г. и вх. № 24022932/08.03.2024 г. Към сигнал, заведен с вх. № 24015991/14.02.2024 г., Е. Т. приложил и рапорт, изготвен от него и от Р. Р., във връзка с изпълнение на служебните им задължения по охраната на Регистрационно - приемателен център за бежанци, [населено място],[жк]на 10.02.2024 г.

По повод на постъпилите сигнали от служители на ДИТ - С., сред които и свидетелката А. Б. - главен инспектор в Дирекция "Инспекция по труда" - С., била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Д. М. Секюрити Груп“ ООД. Проверката била извършена на 15.02.2024 г. на място в обект на контрол: Регистрационно - приемателен център за бежанци, [населено място],[жк], [улица]. На място в обекта контролните органи не заварили подалият сигнал Р. Р. да полага труд. С призовки по чл. 45 ал. 1 АПК от дружеството - жалбоподател били изискани документи във връзка с обстоятелствата на проверката, сред които и заверени копия на пълните трудови досиета на лицата, назначени през месец февруари 2024 г. и прекратени също през месец февруари 2024 г. Проверката продължила по документи на 27.02.2024 г. и на 26.03.2024 г. По отношение на Р. Р. от страна на дружеството - въззивен жалбоподател били представени трудов договор № 5310/09.02.2024 г. (неподписан от Р. Р. за служител), справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 ал. 5 КТ (редакция, ДВ. бр.100 от 21 декември 2010 г.) вх.№ 22388243057388/09.02.2024 г. за подадено уведомление за сключен трудов договор, заповед за прекратяване на трудов договор № 42/12.02.2024 г. (неподписана от Р. Р. за служител), както и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 ал. 5 КТ (редакция, ДВ. бр.100 от 21 декември 2010 г.) с вх. № 22388243059077/12.02.2024 г. за подадено уведомление за прекратяване на регистрирания трудов договор с Р. Р.. В хода на проверката от страна на представляващия дружеството - жалбоподател били представени и писмени обяснения от 28.03.2024 г. за отношенията на дружеството с Р. Р. и Е. Т., в които изложил твърдения, че и двете лица не са полагали труд на обекта.

За резултатите от проверката бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР2406544 от 29.03.2024 г.

Свидетелката А. Б. приела, че дружеството - жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 62 ал. 1 КТ, тъй като не е сключило трудов договор в писмена форма с Р. Р. и на 29.03.2024 г. в присъствието на двама свидетели и на законния представител на дружеството - жалбоподател съставила АУАН № 22-2400102/29.03.2024 г., за нарушение на чл. 62 ал. 1 КТ - затова, че дружеството - жалбоподател не е сключило трудов договор в писмена форма с Р. В. Р.. Въз основа на съставения АУАН № 22-2400102/29.03.2024 г. на 07.05.2024 г. И. Й. - директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., издала обжалваното наказателно постановление № 22-2400102/07.05.2024 г., с което за нарушение на чл. 62 ал. 1 КТ наложила на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева.

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че правилно е

ангажирана административната отговорност на дружеството-жалбоподател.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Неправилен е изводът, че между „Д. М. Секюрити Груп“ ООД и Р. Р. е възникнало трудово правоотношение. Неправилно е прието, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ, поради което е потвърдено наказателно постановление, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Д. М. Секюрити Груп“ ООД.

В производството, с което е ангажирана отговорност на дружеството жалбоподател, административно наказващият орган е възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН 22-2400102 от 29.03.2024 г., издаден от главен инспектор при ИА “Главна инспекция по труда”, дирекция “Инспекция по труда” [населено място]. Посочено е, че при проверка извършена от 15.02.2024 г. до 29.03.2024г., извършващият проверката инспектор е установил, че дружеството, в качеството на работодател, на 09.02.2024г. не е сключил трудов договор в писмена форма с Р. В. Р., ЕГН [ЕГН]. Посочено е, че при проверката е изискано трудовото досие на Р. В. Р. и са представени на контролните органи проект за трудов договор № 5310 в който е посочено, че договорът е сключен на 09.02.2024 г. с лицето Р. В. Р., за длъжността пазач, без положен подпис на "служител". Представена е и заповед за прекратяване на трудовия договор № 42/12.02.2024г. с лицето Р. В. Р., считано от 12.02.2024 г., без положен подпис на лицето, удостоверяващ връчването на заповедта, както и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда от ТД на НАП с Вх. № 22388243057388 от 09.02.2024г. за подадено уведомление за сключен трудов договор между "Д.М.СЕКЮРИТИ ГРУП" ООД и Р. Р. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда от ТД на НАП с Вх. № 22388243059077/12.02.2024г. за подадено уведомление за прекратяване на регистрирания трудов договор.

Административно-наказващият орган е посочил, че при така установена фактическа обстановка и събрани доказателства, контролните органи били констатирани, че работодателят е подал до ТД на НАП уведомление за сключване на трудов договор с Р. В. Р., без да е сключил трудов договор в писмена форма. Този извод е споделен и в НП, тъй като с него е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл.62, ал.1 от КТ, в предприятието на работодателя на 09.02.2024г., констатирано в Дирекция "Инспекция по труда" - С. на 29.03.2024 г. при преглед на изисканите и представени документи. Други констатации или твърдения няма нито в акта за установяване на административно нарушение, нито в издаденото въз основа на него наказателно постановление.

В хода на административно-наказателното производство не са събирани и не са и събрани доказателства за това, че лицето Р. Р. е било в трудово-правни отношения с “Д.М. Секюрити Груп” ООД. Такива доказателства не са събрани и в съдебното производство пред СРС. Районният съд е приел безкритично описаната от АНО фактическа обстановка и на тази база е изградил правните си изводи, които са неправилни.

От събраните доказателства се налага извода, че представеният трудов договор е проект и не е подписан от лицето Р. Р., поради факта, че той не е изразил съгласието си в никаква форма с предложените условия на труд. Не са събрани в хода на административното производство

безспорни доказателства, предявени и описани в АУАН и в НП. Поради това не може да се направи извода, че Р. е постъпил на работа в дружеството жалбоподател. В хода на административно - наказателното производство, а и в хода на съдебното не се установява по безспорен начин друга фактическа обстановка. Съгласно константната практика на ВАС, при липсата на доказателства, че дадено лице е изпълнявало работа с определени трудови функции, място на работа и работно време, срещу което да се дължи трудово възнаграждение в определен размер, не може да се приеме, че е възникнало трудово правоотношение между това лице и друго лице - евентуален работодател. За да се констатира трудово правоотношение, към момента на установяването то трябва да съществува, т.е. към този момент трябва да е налице изпълнение на трудови задължения от страна на работника.

Неправилно и недопустимо е да се презюмира, че е възникнало трудово правоотношение, понеже е налице проект на трудов договор, още повече в случай в който липсват каквито и да е доказателства в посока на това, че Р. Р. е полагало труд в предприятието на “Д.М. Секюрити Груп” ООД. От административно-наказващият орган и от съда не са събрани доказателства, че лицето изобщо към посочената дата 09.02.2024 г. е полагало труд.

Изпълнението или неизпълнението на задълженията на работодателя по чл. 62, ал. 2-7 и чл. 63 КТ, нямат отношение към обвързващата сила на постигнатото съгласие за сключване на трудов договор и в този смисъл дали е изпратено или не уведомление до НАП, не може да бъде аргумент за наличието на трудово правоотношение, още по-малко за сключен трудов договор, но не в предвидената за това форма. Правилно е възражението на жалбоподателя, че факта, че дружеството е подготвило проект на трудов договор и е изпратило до НАП уведомление за неговото сключване, преди и реално той да е сключен и работникът да постъпи изобщо на работа, не може да води до извод за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като не е възниквало трудово правоотношение.

Не са обсъдени от СРС и не са събрани други доказателства, които да установяват изложената в НП фактическа обстановка и съответно такива, които да установят реалната фактическа обстановка към момента на извършване на вмененето нарушение, към момента на проверката и съответно към издаване на процесното НП. Безкритично са приети само доказателствата приложени към преписката.

Въззивната инстанция е приела за първи път в съдебното производство „факта“, че „на 10.02.2024 г. Р. В. Р., ЕГН [ЕГН], постъпил на работа в дружеството - въззивен жалбоподател на длъжност „пазач“ и с място на работа Регистрационно - приемателен център за бежанци, [населено място], [жк]. Този извод и „факт“ дори не е твърдян в административното производство и е изложен за първи път от СРС. СРС в процесното решение е приел това за факт, който се бил потвърждавал от сигнал от самото лице Р. Р. до Дирекция "Инспекция по труда" - С. и от други „саморъчни“ документи съдържащи изявления на лицето.

При всички случаи правомощията на районните съдилища, действащи като инстанция в процеса на обжалване на актовете по чл. 58д от ЗАНН, включва и възможността да преквалифицират установената от административно - наказващия орган фактическа обстановка, но не следва да променят същата, като добавят и нови неустановени и недоказани преди това в хода на административното производство факти, без да е дадена възможност на лицето, срещу което е започнало административно-наказателно производство да вземе отношение и представи

доказателства в тази връзка, в хода на процеса.

Установения от СРС „факт“, че „на 10.02.2024 г. Р. В. Р., ЕГН [ЕГН], постъпил на работа в дружеството не се твърди в АУАН и наказателното постановление предмет на съдебен контрол и е недопустимо едва в решението на въззивния съд да бъде променяна фактическата обстановка, тъй като лишава санкционираното лице от право на защита.

От установената фактическа обстановка не може да се наложи безпротиворечиво и доказано извършеното „нарушение на чл.62, ал.1 от КТ, в предприятието на работодателя /“Д.М. Секюрити Груп” ООД/ на 09.02.2024г. Съставянето на проект за трудов договор, като е посочен в наказателното постановление документа от 09.02.2024, без лицето да е полагало труд на тази дата, няма как да осъществи състав на нарушение на разпоредби на КТ.

При трудовия договор, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи престирание на работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа и работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя – на установен трудов ред и трудова дисциплина. За да има налице трудов договор такъв следва да е подписан от двете страни, със съгласие за клаузите в него и да е налице реално престирание на труд.

Освен това, не могат да бъдат споделени и изводите на съда, че констатираната липса в наказателното постановление на мотиви на наказващият орган относно определяне размера на наложената санкция и не посочване отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства, както и другите обстоятелства, взети предвид при определяне размера на имуществената санкция, каквото задължение има съгласно чл. 57 ал. 1 т. 8 ЗАНН, не е съществено нарушение. Точно обратното, липсата на каквито и да е мотиви относно фактите и обстоятелствата въз основа на които са определени вида и размера на наложените административни наказания, съставлява нарушение на изискването на посоченият нормативен текст. Това от своя страна лишава настоящата инстанция от възможност да установи дали наложените наказания са съразмерни на деянието и справедливи по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Тази липса няма как да бъде преодоляна с излагане на мотиви вместо административно наказващия орган, каквото е направил СРС.

По изложените по-горе доводи, неправилно е прието от въззивния съд, че има налице трудов договор и е налице престирание на работна сила. По тези причини неправилно е прието и от административнонаказващият орган, че се касае за трудово правоотношение и престирание на работна сила без сключен трудов договор. Не се доказва нарушение на чл. 62, ал.1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно, както и съдебното решение на СРС, с което наказателното постановление е потвърдено.

Предвид гореизложеното решението на СРС и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

При този изход на производството разноските следва да се присъдят в полза на жалбоподателя, но тъй като не са поискани, съдът не дължи произнасяне.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН
Административен съд - София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № № 4399 от 07.10.2024 г. по Административно наказателно дело № 20241110208011 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 94 състав.

и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2400102/07.05.2024 г., издадено от директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на „Д. М. Секюрити Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 62 ал. 1 КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.